

عنوان مقاله:

فرآیند نظریه بوم شناسی در معماری و ارتباط آن با فرهنگ (مرکز فرهنگی تیجیائو)

محل انتشار:

ششمین کنفرانس بین المللی مطالعات جهانی در مهندسی عمران ، معماری و شهرسازی (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

محمدرضا رهبر شمس کار

محمد بهزاد پور

میثم وزیریان

خلاصه مقاله:

با بررسی و شناخت طبیعت و اکوسیستم می توان به درستی نیازهای انسان را پاسخ داد. ما در این مقاله دو هدف را در پیش گرفتیم نخست شناخت اکوسیستم و طبیعت تاثیر گذار پیرامون بشر و گام بعد بهبود کیفیت طرحهای معماری برای زندگی بشر در چارچوب حفظ اکوسیستم این مقاله ماهیت کلی روابط انسان با طبیعت خود را مورد بررسی قرار داده و در جهت تقویت و پایداری مواردی را خاطر نشان می کند. شایان ذکر است که این موارد بازتاب مستقیم در طراحی مکان در معماری را دارد. در این جهان ، معماران نیز همسو با سایر دانشمندان در پی یافتن راهکارهای جدید برای تامین زندگی مطلوب انسان بوده اند تحقیق حاضر از لحاظ روش با اتکا به شیوه های توصیفی و تحلیلی انجام گرفته است. با انجام مطالعات کتابخانه ای و بررسی مفاهیم و دیدگاه های مرتبط با دانش بوم شناسی ، کاربرد این دانش در معماری و ارتباط آن با فرهنگ به عنوان یک راهبرد نظری و عملی به شکل تحلیلی از نگرش ها و اصول عمومی دانش بوم شناسی، مورد بررسی قرار گرفته است. در نظریات پسا اثباتگرایی سعی شده است از نگاهی کل نگر به ارتباط بین علوم دقت شود و بوم شناسی فرهنگی از چنین دیدگاهی نظرات پراکنده محققین بویژه بوم شناسان و فرهنگ شناسان را به هم مرتبط ساخته است. ارتباط الگوی سکونت و به تبع آن معماری با بوم شناسی و انسان قابلیت ورود بوم شناسی فرهنگی در تحقیقات معماری را نشان می دهد که بویژه در پژوهش های معماری پایدار موضوعیت و ضرورت دارد.

کلمات کلیدی:

بوم شناسی (اکولوژی)، معماری پایدار، معماری منظر، اکولوژیک، بوم شناسی فرهنگی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1642125>

